

A „Gőzhangya” hazatér... - Szinnyi József kiállítás

2013/09/11 - 2013/11/30

[1]100 éve hunyt el a Magyar írók élete és munkáinak összeállítója, a kiemelkedő jelentőségű munkát végző bibliográfus, az OSZK Hírlaptárának egykori munkatársa.

Kny. B 2.812 .

83

NEVE:

ÁLLÁSA ÉS
CZIMEI:)

SZÜLETÉSE ÉVE,
HÓNAPJA S NAPJA:)

ÁLNEVEI:

MIKOR ÉS HOL
HASZNÁLTA?)

Felkérem t. Uraságotat, hogy a Magyar Írók
Névtára-hoz sziveskedjék életrajzi adataival és iro-
dalmi működésének jegyzékével hozzájárulni. A túlsó
lapra sziveskedjék följegyezni önálló munkái-nak rövid
címét, a nyomtatási hely- és évvel; továbbá, mely lapo-
kat szerkesztett, vagy melyeknél működött mint munka-
társ; szépirodalmi munkálatainak és más szakbeli cik-
keinek följegyzését is kérem, a hirlap címe, és az évnek
kijelölésével; ha ez nem lehetséges, legalább azon lapok
és az évfolyamok följegyzését kérem, a melyekben cikkei
megjelentek.

Budapest, 1885. febr. 10.

Szinnyei József
az egyetemi könyvtár első őre.

Hornyánszky V. sajtója.

[2]100

éve hunyt el idősebb Szinnyei József a Magyar írók élete és munkáinak összeállítója, a kiemelkedő jelentőségű munkát végző bibliográfus. Szinnyei József munkásságáról szeptember 11-én tudományos [ünnepséggel](#) [3] és kiállítással emlékezünk meg. Az OSZK hírlapolvasó terme ezentúl egykori munkatársának nevét viseli.

A Szinnyei József munkásságát bemutató kiállítás a VII. szinti katalógus térben 2013. szeptember 11-től november 30-ig tekinthető meg. A kiállítás ingyenesen megtekinthető.

Köztünk volt egy, és közülünk volt egy ember, aki az élet nagy kihívásait, az idő kérlelhetetlen múlását próbálta a maga egyszerű kis eszközeivel kicselezni, feledtetni. Gyűjtőszenvetélye közismert volt, polcain otthonra találtak a mások által nem nagyra becsült, még feltáratlan hírlapok porosodó példányai, Ő ezeket rendszerezte, igazi könyvtáros módjára az olvasó számára hozzáférhetővé tette, köttette, ápolta, óvta, mert tudta, hogy ezek a sárguló lapok a kor pótolhatatlan dokumentumai. Hangya szorgalma, precizitása vezette át a mindennapok gondjain, naplója évtizedeken át írt apró betűs sorai közt megtalálható minden, mi a mindennapi élet része, és jegyzetei közt megtalálható minden, mi a magyar írók életére, munkáira vonatkozott. Ahogy Schöpflin Aladár írja róla a Nyugatban, a [Szinnyei bácsi halálára](#) [4] című cikkében:

[5]„Az az aprólékos adatgyűjtő munka, amely másnak száraz, lélek nélkül való, neki az egész élete volt. Repertóriumokat összeállítani, könyvekből, újságcikkekből, kézírásokból adatokat kijegyezni kis cédulákra, ezeket a cédulákat pedáns rendben tartani, hogy bármelyiket bármikor meg lehessen találni, – ez is be tud tölteni egy életet. Szinnyei bácsi ezt szépnek találta és ezért szép volt neki az élet is.”

Pontossága annyira közismert volt, hogy a Múzeum Kávéház óráját is hozzáigazította főpincér, mert akkor van öt óra, amikor Szinnyei úr érkezik. Főbb munkái, a Hazai és külföldi folyóiratok magyar tudományos repertóriumai, Magyarország természettudományi és matematikai könyvészete, és persze a [Magyar írók élete és munkái](#) [6] szinte csak melléktermékei annak a nyolcvanhárom évnek, amikor volt köztünk egy ember, és közülünk volt egy ember, akinek talán sikerült az élet nagy kihívásait, az idő kérlelhetetlen múlását a maga és munkálkodása javára fordítani.

Szeretnénk azt remélni, hogy ezzel a megemlékezésünkkel, ha csak jelképesen is, a „Gőzhangya” hazatért megpihenni kedvenc hírlapjai közé.

